

πού γράφει εν τού ΚΑΠΑ ΖΙ τὸ χέρι
τούτέστι τρέχα γύρευε καὶ Νικολὸ καρτέρει

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορὰ ὁ «Σάτυρος» θὰ θγαίνη
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνη
μὲ πέντε σέντσια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζη
νὰ κἀνη γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεις μ' ἐκείνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας Σατύρου τρίτος χρόνος
καὶ τοῦ Ρωμηοῦ πολὺ κι' ἐμᾶς μᾶς συγκινεῖ ὁ πόνος.

Ἐκατὸν ὀκτὼ πού νέα ἀναγγέλλονται μεγάλα
μ' ἐπεμβάσεις τῶν Συμμάχων καὶ Σκουλοῦδη κουτρουβάλα

Ἄν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη
δύο μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνῃ,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ μεις... ἐράνους ὅπως ἄ λ λ ο ι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν π ρ ο κ α τ α β ἄ λ η.

Χίλια ἐνηηκοσιακόσια μὰ καὶ δέκα ἔξη
μεσ' σαυτὴ τὴ μπόρα κᾶτι θὰ μᾶς τρέξῃ.

Εἰκοσιτέσσαρες μηνὸς πού θεριστὴ τὸν λένε
κι' Ἀμερικᾶνεξ ἄρχισαν μάνες κι' ἐδῶ νὰ κλαῖνε.

ΟΙ ΓΕΓΕΛΕΣ ΩΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΑ
ΣΥΖΗΤΟΥΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Φ.—Τᾶμαδες; Πᾶνε πρὸς χαρὰν πολλὴ σου χασομέρη
ὁ Μαθουσάλας Στεφανῆς κι' ὄλ' οἱ γενᾶτοι γέροι.
πού στὴν Ἀρχὴ Συμμαχικὰ πικρὰ δεχθῆκαν βέλη
καὶ τοὺς ἐκουτρουβάλησε τῆς φτώχειας τὸ καρβέλι.

Π.—Ἐπεσε; δᾶλέ μου νὰ πῶ καὶ φέρε τὰ σαντούρια
Μᾶζι τοὺς νότες φεύγουνε, καυγάδες, νταβατούρια
φαρίνα θ' ἀγοράζωμε; νὰ ρίχνωμε στ' ἀμπάρια
κι' ἀντὶ παρᾶ θὰ δίνωμε Ρωμείκα τομάρια.

Φ.—Τὸ ὑπουργεῖο ἔπεσε, καββάλα νέο μπαίνει
Ὁ Λευτεράκης Περικλῆ ἔξω καὶ πάλι μένει
Πλὴν προστασία στὸ ἔξῃς ἀπ' τοὺς Συμμάχους θᾶχῃ
Τὸ Κράτος τὸ μακάριον πού κατοικοῦν Φελλᾶχοι.

Ἐπίκοος δὲν θέλω πιά νὰ εἶμαι τέτοιου Κράτους
πού μὲ τὴν γκρίνια ἔφαγε τοὺς γερωκοτσανάτους
οὔτε Γραικὸς θὰ λέγωμαι τέτοιο μοῦ μπῆκε μῖσος
πού θὰ γινῶ Φασουλιέ, ἢ Φασουλόβσκη ἴσως.

Π.— Εὐλογημένη ἡ στιγμή τῆς κουτρουβάλας κι' ἅγια.
Φ.— Ἐλα νὰ συζητήσωμε μωρὲ παλαιοκανάγια
πού πάντα τὴν Κυβέρνησι τὴν θεωροῦσες φίδι
Γι' ἀλέγε μου τί σοῦφαγε ἐσένα; τὸ γρασιδί;

Ὅσω μπορούσαν φρόντιζαν κι' ἐκείνοι γιὰ τὸ Κράτος
κι' ἂν νηστικός καθήνησε κι' ὁ κόσμος ὁ χορτάτος
κι' ἂν ἐκεῖ κάτω τρέφονται μὲ λάπαθα καὶ βλῆτ α
ἀπὸ τοὺς Ἀγγλογάλλους σου γι' αὐτὸ εὐθύνες ζήτα.

Π.—“Ὅπως ἐσὺ γιὰ φραμπαλά, γιὰ τὸ παληοφουστάνι τὸν ἐθνισμό σου προδώσες καὶ βγῆκες ἀπ' τὴ στάνι ἔτσι προδότες ἔγειναν κι' οἱ Κυβερνήται γέροι. Τώρα θὰ κάνουν ἐκλογὰς νὰ φέρουν τὸ Λευτέρη ποῦ μόλις ἔρθη στὴν ἀρχὴ θὰ λείψ' ἢ καταφρόνια καὶ θὰ πετροβολοῦμαστε μὲ τὰ ναπολεόνια.

“Ἄν κυβερνοῦσε σήμερα ὁ Γίγας στραβοκάνη σιτάρι θάστελναν φτυνὸ καὶ οἱ Ἀμερικᾶνοι τὸ κάθε τους ἐμπόρευμα θὰ πέρναμε μὲ τράμπα καὶ ἴσως ἴσως Φασουλῆ θὰ μᾶς τὸ δῖναν τζάμπα.

Κάθε ἀκρίβεια ποῦπεσε κεὶ κάτω ὅπως ξέρεις εἶναι γιὰτὶ στὰ πράγματα δὲν εἶναι ὁ Λευτέρης γι' αὐτὸ γαρίδα ἔγεινε γιὰ τὸ ψομὶ τὸ μάτι καὶ τὰ φασόλια ἔφθασαν δύο δραχμὲς καὶ κᾶτι

Φ.— Βρὲ τὸ ψομὶ ἀκρίβινη γιὰ ὅλους Ἀρλεκίνο;

Π.— “Ἄν ὁ Μεσσίας ἤρχετο θὰ φτύνηνε καὶ κείνο κι' ἀπὸ τὴ σκόνη φαφλατᾶ ποῦ πνίγει τὴν Ἀθήνα αὐτὸς μποροῦσε νάκανε ἀλευροὶ καὶ φαρίνα.

Στὰ μάτια τώρα τῆς Ἀντάντ θὰ εἶχαμε τιμὴ θὰ ἦταν τὸ στομάχι μας γεμάτο μὲ ψομὶ. κι' ὅλα τὰ γουργουρίσματα τὸ φτεινὸ τὸ χρόνο θὰ τᾶκαναν στὸν καφενὲ οἱ ναργελέδες μόνο.

Φ.— “Ἄν ἔμπαινε στὰ πράγματα ὁ Λευτεράκης τώρα Αἶμα, φωτιά καὶ σίδεφο θὰ ρήμαζε τὴ χώρα Πέτρα στὴν πέτρα ὄρθια δὲ θάχε ἀπομεινὲ καὶ Σόδωμα καὶ Γόμορα ὁ τόπος θάχε γίνε.

Π.— “Ἄν ὁ Λευτέρης ἦτανε στὴν Καρκαλοῦ καβάλα αὐτοστιγμὴ θ' ἀλλάζανε τὰ πράγματα κεφάλια καὶ μεραρχία μόνον μὰ ὅπως τὸ ξέρουν ὅλοι ὡς ποῦ νὰ πῆς πάτερ ἡμῶν θὰ εἶχε μπῆ στὴν Πόλι.

“Ἄν μὲ τὰ χέρια σταυρωτὰ τόσον καιρὸ δὲν μέναμε ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὴν Ἀντάντ στὸν πόλεμο ἐμπαίναμε τῆς δόξας χάχα Φασουλῆ θὰ φθάναμε τὸ φόρτε καὶ ἴσως ἴσως κάναμε μὲ Βιενέζες κόρτε.

Φ.— “Ἄν Κυβερνήτη εἶχαμε τὸν μπάριμπα Λευτεράκη ποῖος ξέρει τὸ κρανίο μου σὲ ποῖο θάταν χαντάκι κι' ἀντὶ ἀπὸ τὴν πένα μου νὰ βγαίνη τώρα στίχος λόγον ἐπιμνημόσυνον θὰ μοῦβγαζεν ὁ Μίχος.

Π.— “Ἄν γιὰ τῆς ἀμαρτίες μας δὲν κυβερνοῦσαν γέροι καὶ τὸ τιμόνι κράταγε τὸ χέρι τοῦ Λευτέρη μὲς' στὴν Ἀσία σήμερα θὰ εἴμεθα βερέμη καὶ χωρατὰ θὰ κάναμε κλεισμένοι στὸ χαρέμι.

Φ.— Μὴ μοῦ μιλῆς βρὲ Περικλῆ γιὰ τὸ Μεσσία λέξι κα μὲ τοὺς Ἀγγλογάλλους μᾶς εἶχε ἔτσι μπλέξει ποῦ τὸ βορρηᾶ ποῦ φύσιξε τὸν γύρισε μπονέντη καὶ δὲν γνωρίζει σήμερα ὁ σκύλλος τὸν ἀφέντη

Βούλωσε πὰ τὸ στόμα σου κακόμοιρε Κολλίγα κι' οὔτε κουβέντα μὴ μοῦ πῆς γι' αὐτὸν ἐδῶ τὸ Γίγα ποῦ τοὺς Συμμάχους φώναξε μὴ μέρη ντούρι ντούρι καὶ κόλλησαν στὸ σέβροκο μας καὶ γίνηκαν τσιμποῦρι.

Π.— Νὰ μὴ μοῦ πῆς σαράβαλο κακὸ γιὰ τὸ Μεσσία γιὰτὶ μὲ τοῦτον εἶδαμε Ἑλλάδα διπλάσια κι' ἂν τύχη κατεθήκαμε μὴ μέρ' ἀπ' τὴ Ροδόπη ὅμως χαμένοι ἐντελῶς δὲν πῆγαν ὄλ' οἱ κόποι.

Ἐκεῖνος μᾶς ἀνώρθωσε στὰ χρόνια τὰ παλῆα ἐκεῖνος ἐκαθάρισε κάθε σφηκοφωλῆα χωρὶς αὐτὸν ἢ Καρκαλοῦ θὰ μύριζε σαπίλα καὶ σὰν ἀποκρηάτικη θὰ γύριζε γκαμήλα.

Αὐτὸς μυαλὸ μᾶς ἔβαλε ποῦμεθα παλαβοὶ. ἐκεῖνος φῶς μᾶς ἔδωσε ποῦ εἴμεθα στραβοὶ κι' εἶπε στὸν κάθε τὸ Ρωμῆ, παράλυτο σακάτη «Τὸν κραββατὸν σου σήκωσε μουρλὲ καὶ περιπάτει» καὶ ὅλοι τὰ κρεββάτια μας σηκώσαμε; εὐθύς ὅπως καὶ ὁ Παράλυτος ἐκεῖνος τῆς Γραφῆς.

Ἐκεῖνος ἔκανε στρατὸ, ἐκεῖνος κι βαπόρια ἐκεῖνος ἐπλημμύρησε τῆς τσέπης μας μὲ κόρια Κάθε καλὸ τὸ χρεωστῆ ἢ δόλια Καρκαλοῦ σ' αὐτὴ τὴν πάπια τοῦ γυαλοῦ ποῦ ἀγαπᾶ ἄλλοῦ.

Αὐτὸς ἀνθρώπους ἔκανε μὴ μέρ' ἀπὸ Φελλάχους κι' ἂν τύχη δὲν μᾶς ἔκανε μὲ τὴν Ἀντάντ Συμμάχους γιὰ τοῦτο φταίει μὴ φορὰ πῶς ξέρεις κάρο μίο κείνο τὸ μακαρίτικο τὸ γεροντοκομείο.

Ἐκεῖνος ἔκανε τὴ γῆ, ἐκεῖνος καὶ τ' ἀστέρια ἐκεῖνος γιὰ φασκέλωμα μᾶς ἔλυσε τὰ χέρια ἐκεῖνος τῆς πολιτικῆς ὁ Τειρεσίας μάντις ὅπως τὸ λέει ταχτικά κι' ὁ φίλος μας Σαράντης.

ἐκεῖνος εἶναι ἢ ἀρχὴ ἐκεῖνος καὶ τὸ τέλος Γίγας, Μαιουθ, Ἀνορθωτῆς, Κρητίκας Βενιζέλος. Ἐκεῖνος εἶδε ἢ Ἀντάντ τί ἄξιζε τσακίνη.

Φ.— Οὔτε κουβέντα μὴ μοῦ πῆς γιὰ τὴ γρουσουζα κείνη ποῦ τώρα Βούλγαρος γιὰ μᾶς καὶ Τοῦρκος ἔχει γίνε

Πές μου μωρὲ σὰν τί ζητοῦν τὰ ζωντανὰ ἐκεῖνα καὶ νὰ πεθάνουν βάλληκαν τὸν κόσμ' ἀπὸ τὴν πείνα;

Λέγε μὲ ποῖο δικαίωμα χώνουν κι' αὐτοὶ τὴν μύτη σὲ κάθε τρύπα ἀνοιχτὴ μὲς' στὸ δικό μας σπίτι κι' ὅπως τὸ λέγει τὸ ρητὸν «ἐξουζίμι» τὸ δημῶδες ἀδύνατον ν' ἀφήσωμε; ἀέριον δυσῶδες;

Π.— Ἐκεῖνοι γιὰ τὸ Σύνταγμα φροντίζου φαρφαρᾶ ποῦ τὸ ἐγγυηθήκαμε ὡς ξέρεις μὴ φορὰ κι' ἔχουν ὡς ἰδεῶδες τὸν καὶ ἢ καρδιά τους πάλει νὰ ἰδοῦνε τὴν Ἑλλάδα μας ἀκόμη πὼς μεγάλη.

Φ.— “Ὅσες φορὲς τὸ Σύνταγμα κουρέλι εἶχε γίνε σὲ ποῖο ἀχούρι ἔτρωγαν καλαμποκιά ἐκεῖνοι; Γιατὶ μωρὲ οἱ φίλοι σου, οἱ εὐγενεῖς Γαλάται δὲν εἶπαν τότε, βρὲ Ρωμηοὶ, στὸν ἴσιο δρόμο μπᾶτε μόνον ἐγύριζαν ματιές στὰ βουλευτάρια γαῦρες κι' ἔλεγον «Ἄστε τοὺς τρελλοὺς Γραικοὺς νὰ βγάλουν μαῦρες;»

Γιατὶ δὲν τοῦν καιγότανε καρφὶ στὰ πρῶτα χρόνια ὅταν στὴ φτώχεια ζούσαμε καὶ μὲς' στὴν καταφρόνια καὶ τώρα λέν τὸ δικαίον καὶ τὸν πολιτισμὸ ποῦ θὰ μᾶς φέρουν τάχατες μὲ τὸν ἀποκλεισμὸ;

“Ὅταν μᾶς σφάζαν σὰν ἀρνιά Ἀγαῶδες κασιδιάρη γιὰτὶ δὲν ἦταν σ' αἵματα θαμμένο τὸ φεγγάρι κι' ὁ Κάιζερ σὰν πάτησε μονάχα κᾶτι κάλους κυτάζω τῆς ἐλευθεριᾶς προμάχους Ἀγγλογάλλους;

Σὰν τί γυρεύουν ἀπὸ μᾶς; γιὰ πές μου ἐπὶ τέλους; Γιατὶ νὰ πολεμήσωμε μωρὲ γιὰ τοὺς Φρατέλους ποῦ σ' Ἀλβανία καὶ νησιὰ μᾶς ρίξαν τὴν ἀρπάγη διᾶλε τσ' ἀπομινάρες τους οἱ μακαρονοφάγοι; Γιατὶ τὸ παληοτόμαρο ποῦ ἔνα τῶχω ὄλο νὰ μοῦ τὸ κάνουν κόσκινο γιὰ τὸν παληοχαχόλο κι' ὅταν γιὰ μένα κάνετε μνημόσυνο μὴ σκόλη ἐκεῖνος νὰ κορδάρεται περήφανος στὴν Πόλι;

Γιατὶ ν' ἀφήσω τὴ φτώχη, τὴν ἔρημη Φασουλίνα νὰ δοκιμάση ὅσο ζῆ τὴ φτώχεια καὶ τὴν πείνα καὶ νὰ τραβήξω σὰν στραβὸς νὰ πάω νὰ πεθάνω χωρὶς ἑνὸς παρᾶ καλὸ στὸν τόπο μου νὰ κάνω;

Γιατὶ μωρὲ οἱ Γκέκηδες γυρῶνουν μὲ τὸ ζόρι νὰ γίνωμε σὰν τὰ παλῆα τὰ χρόνια μισθοφόροι καὶ μὲ τὰ νύχια σχίζοντας τὰ στήθια μου κουτάβι, νὰ δώσω τὰ τζιέρια μου νὰ μοῦ τὰ φᾶν οἱ Σλαῦοι;

Τὶ μοῦ τοὺς ψάλλεις διαρκῶς τοὺς φίλους σου Συμμάχους ποῦ φέτος ὡς καὶ πέρυσι μᾶς πῆραν γιὰ Φελλάχους κι' ἀπ' τὸ τραπέζι ποῦχανε οἱ πρόγονοί μας στρώσει γυρεύουν μόνον ψύχουλα καθεὶς των νὰ μᾶς δώση;

Δὲν θέλω μήτε Ἄρη μήτε καὶ Βενιζέλο Ὅριζω τὸ τομάρι τὸ κάνω ὅτι θέλω καὶ βλάξ δὲν εἶμαι τόσω ποῦ σὰν διψᾶς γιὰ δόξα μ' αἶμα νὰ σοῦ πληρώσω κάθε στριμμένη λόξα. Τὸ Σατανᾶ ὡς ξέρεις μήτε νὰ τὸν κυτάξω μήτε καὶ σὰν Λευτέρης λαμπάδα νὰ τοῦ τάξω καὶ κάλλιο πέντε γκέκα νὰ τᾶχω μὲς' στὸ χέρι ἢ νὰ μοῦ λένε δέκα καὶ στάσου καὶ καρτέρει.

Π.— Μὴ διάζεσαι κι' ὁ πετεινὸς πρὶν τρεῖς φορὲς λαλήση ὁ Γίγας θᾶρθη Φασουλῆ καὶ θὰ μᾶς κυβερνήση.

Φ.— Δὲν θᾶρθη

Π.— Θᾶρθη σίγουρα πρὸς λύτην τῶν ἀγάδων μετὰ βαίτων αἵματος καὶ μαρτυριῶν κλάδων καὶ Ὄσανά θ' ἀναφωνῆ πληθὺς Φιλελευθέρων ὁ ἀμαρτίας σήμερον γηροκομείου αἰρων»

Φ.— Δὲν θᾶρθη.

Π.— Εἶμαι βέβαιος ὅτι θαρθῆ σαλιάρη ὅπως αὐτὸ ποῦ πρόκειται τώρα νὰ φᾶς στιλιάρι.

SATYROS

720 W. 181st Street, New York, N. Y.

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

V. DESPOPOULOS, Prop.

SUBSCRIPTIONS

United States of America...\$2.00 yearly

Foreign Countries...\$3.00 yearly

Tel. 9848 St. Nickolas

Entered at the New York General Post Office as Second Class Mail Matter.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Εφημερίδα έβγαλα και γράφων άρες μάρες με άλλους λόγους δηλαδή σπουδαίες κουταμάρες...

Δέν ήμπορεί να φαντασθή άνθρωπινό κεφάλι του φραμπαλά με τι χολή, και τι του έχω ψάλλει...

Δέν είχ' ακόμη άπ' τη Φιφή καλά καλά ξεμπλέξει κι' ένα πρωί κατάλαβα άλλου πώς είχα μπλέξει...

Όταν στον κόσμο μιιά ζωή τέτοια ή τέτοια ζήσης να την αλλάξης δέν μπορείς όσο κι' άν προσπαθήσης...

Είνα κακό τό κάθε τι κανείς να συνειδηση Πάθος ό έρωσ γίνεται καθώς και τό μεθύσι...

Ποτέ συνήθεια καμιά πάθος να μη σου γίνη γιατ ίδέν ξερείς φουκαρά σαν τι τό μέλλον κλείνει...

Όποια συνήθεια κακή, καλή άν αποκτήσης δύσκολο είναι κάποτε για να την ξεκολλήσης...

Άπό μικρός στον έρωτα κατήφορο σαν πήρα ένόμιζα πώς μουφταιγε αδιάκοπα ή Μοίρα...

Έτσι ό κόσμος σκέπτεται συνήθως μεσ' στη ζήσι Όταν μουλάρι κάποτε συμβή να σε κλωστήση...

Όσα συμβαίνουν στη ζωή όλα γραφτά τά λένε Για κάθε μιιά στραβοξυλειά πάντα οι άλλοι φταίνε...

Όσες φορές έτύλιξα στο σέβροχο μου τό βρόχο, όσες φορές λογάριασα χωρίς τον ξενοδόχο...

Έάν δέν έκανε αυτό λογάριαζα εκείνος —όπερ σημαίνει άν εγώ δέν ήμουν ένα κτήνος...

Έκείνο ήταν άφορηή. Άν δέν τ' αυτόναν άλλοι —Άν πίτουρα δέν έκλεινα τούτέστι στο κεφάλι...

Με κάθε μιιά που έτρωγα γενναία χυλοπήτα εύρισκα τά φταιξιματα στον άλφα και στον θήτα...

Τής στραβομάρας έχοντας στα μάτια καταρράχτη ποτέ μου δέν εκύταξα τον ύλικό τό φράχτη...

(άκολουθεϊ)

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τρομερά γεγονότα εξέσπασαν αυτήν την εβδομάδα. Οί Άμερικανοί γυρεύουν σώνει και καλά να πιάσουν...

Επίσης ό τηλεγράφοσ μās άνήγγειλε την παραίτησιν του ύπουργείου Σκουλούδη και Σίας. Ο Βασιλεύς...

Η παραίτησις της πρώην Κυβερνήσεως ήλθεν ως συνέπεια των ταραχών εξ αιτίας του ψωμιού, τό όποιον...

Η νέα Κυβέρνησις θα σχηματισθή εκτός του Ζαΐμη και από τους έθής καθ' ας έχομεν πληροφορίας:

- Τατα... ρούμπας
Καλλι... νύχτας
Βασε... φούριας
Θεο... τούμπης
Κακα... ρούπης
Κας... ασμίας
Ρουσ... οδίνης
Γριμα... πέρνης

Η νέα Κυβέρνησις όπως συνήθως γίνεται —ύπεσχέθη στον κόσμο φούρνους με καρβέλια, έως ότου ψηθούν...

Οί Ρώσοι πιέζουν τους Αύστριακούς, οι Γερμανοί τους Ρώσους, οι Γάλλοι τους Γερμανούς. Οί Έλληνες...

Στη Μακεδονία τά πράγματα είναι ήσυχα. Γερμανικά Ζέπελιν ξεμπερδεύουν μερικους παραπανίσιους ρωμηούς...

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΜΥΑΛΟ

Τό μυαλό είναι καθώς είπαμε μιιά φραιά ουσία ή μάλλον συγκεκριμένος ένα άθροισμα διαφόρων φραιών βολβών...

Κάθε βολβός άπ' αυτούς αντιπροσωπεύει μιιά αίσθησι ή ένα γούστο.

Όταν λοιπόν κανενός ανθρώπου όποιοσδήποτε από αυτούς τους βολβούς πάθη κάποια διατάραξι τότε λέμε...

Άνθρώπους με στριμμένες βίδες ξερούμε πολλούς, όπως και πολλοί γνωστοί και φίλοι γνωρίζουν εμάς από τό στρίψιμο όρισμένης βίδας.

Η βίδες, λένε οι ζωολόγοι—ξελασκάρουν από διαφόρους αιτίες. Άπό έρωτα, από λύπη, από φόβο και από φτώχεια.

Τό μυαλό λένε ότι ξερχεται στον άνθρωπο με την ήλικία, και φεύγει πάλι με την ήλικία. Αυτό όμως δέν μās φαίνεται να είναι σωστό και ως άπόδειξιν φέρνομε...

Οί άνθρωποι που έχουν μυαλό λέγονται έξυπνοι. και κείνοι που δέν έχουν λέγονται κουτοί.

Άνθρωπο έθιπνο δέν είναι άπολύτως άπαραίτητον να έχη μυαλά, αλλά να ζή μεταξύν άλλων που είναι περισσότερο κουτοί άπ' αυτόν, ό έστι μεθερμηνεύομενον στους...

Ός άνθρωποι με μυαλό επίσης αυτοθεωρούνται —όχι σπανίως δε υπάρχουν και άρκετοι κουτοί που τους πιστεύουν μερικολι που κάνουνε τον μυλωνά άφου ήσαν τό μύλο έτοιμο και τό νερό στ' αϊλάκι.

Η επιστήμη έχει κάνει τελευταίως τέτοια πρόοδο που μπορεί να μετοήση τά μυαλά του κόσμου. Η επιστήμη αυτή όνομάζεται κρανιοσκοπία. Οί κρανιοσκόποι...

με μόνη τη διαφορά ότι οι μέν χασάπηδες βάζουν τό χέρι τους και πιάνουν πίσω την ουρά του άρνιού, ενώ οι κρανιοσκόποι ψάχνουν τό κεφάλι.

Έάν οι άνθρωποι δέν είχαν μυαλό θα ζούσαν άσυγκρίτως καλλίτερα. Άπόδειξις τούτου ότι όλοι οι ήλίθιοι είναι εύχαριστημένοι από την έξυπνάδα τους και όλοι οι τρελλοί των φρενοκομείων είναι πλούσιοι με αξιώματα.

(Άκολουθεϊ)

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΑΝΔΑΗΜΟΝΑ

Τι σκοπόν έχει ή δημοσιογραφία; Έδώ στην Άμερική, φίλε μου, δέν έχει κανένα σκοπό από κείνους βέβαια που ύποθέτεις συ. Έδώ σκοπούς —άγριους συνήθως —έχουν μόνον εκείνοι που της θγάζουν, και έπειδη όπως ξερείς ό σκοπός άγιάζει τά μέσα, γι' αυτό συνήθως οι διευθυνται των εφημεριδων μας άγιοι και μη καταβάλουν όλα τά μέσα, για να βάλουν ένας τον άλλον...

Τό φάγωμα των εφημεριδων μας να μη σ' άνησυχή γιατι όσο ποιδ πολυ τρώγονται συναμεταξύ των, τόσο πιο λίγο σκέπτονται τό φάγωμα τό δικό μας.

Η μόνη εφημερίς που δέν τρώγεται και δέν ζυγώνει σε βρωμηές είναι ό «Σάτυρος» πρώτον γιατι είναι γυαλιστερός και δεύτερον διότι έχει χαρτί χοντρό.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Τό άν είναι καλό ή κακό τό ψάρεμα φίλε μου αυτό εξαρτάται από τά νερά και τό εϊδος που ψαρεύεις. Έάν τά νερά είναι θολά ό Όνειροκρίτης λέγει ότι προμηνύεται σκουπόξυλο, και άν οίχνης τό πεταχτάρι στα τρυφερά του γείτονα προδιβασιμός, αξίωμα και χορός...του Ήσατα.

ΑΠΗΛΠΙΣΜΕΝΟΝ

Βαρέθηρες τη ζωή σου; Άλλαξέ την. Η ζωή εϊνε σαν τ' άσπρόροουχα. Άμα δέν τ' αλλάξης ταχτικά πιάνεις —με συγχωρήτε—όπως και στο στρατό. Όσον άφορά αυτοκίνητα σπίατα, κλπ. εύκολο πράμμα Κάνε παράδες και δός μας τους να σ' άγοράσωμε άπ' όλα.

ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΑ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ

Γιατι δέν πήρα Έλληνίδα γυναίκα; Άπλουστάτα γιατι πήρα ξένη, και δώ ό νόμος βλέπετε δέν επιτρέπει παραπάνω από μιιά. Άν ίσχυε τό Μορμονικό δόγμα και τό Τούρκικο δέν ήτο άπίθανον να πάρω και ένα ζευγάρι Έλληνίδες— άν έννοείται διάφοροι λόγοι μου τό έπέτρεπον—Τώρα γιατι ετόλμησα να πάρω ξένη δέν έχω καμιά αντίρρησι να σάς ικανοποιήσω άπαντών.

Λοιπόν πρώτα πρώτα για μένα—ίσως έπειδη δέν είμαι γιατρός— δέν ύπάρχει καμιά διαφορά μεταξύν Έλληνίδος και ξένης φυσιολογικώς. Έπειτα ήθη και έθιμα και θρησκευτικα δοξασια για τον κόσμο που σκέπτεται με τό κεφάλι και όχι με τά πόδια δέν ύπάρχουν. Γι' αυτούς βαρύνει μόνον ό χαρακτήρ. Όσον άφορά τη γλώσσα, εκείνη στον έρωτα δέν κάνει δύο παράδες γίνεται ρεζίλι μπροστά στην εύλωττία— άν επιτρέπεται ή φρασίς — των ματιών. Υπολείπεται τώρα ό Έθνομός. Αύτόν βέβαια όπως τον αντιλαμβάνεσθε σεϊς και οι όμοφρονούντες σάς τον χαρίζω. Ποτέ να μη τον αποκτήσουν τά παιδια μου, τά όποια θαμαι πολυ εύχαριστημένος να γίνουν φιλέλληνες σαν τον Βύρωνα παρά Έλληνες σαν τό Θανάση Βάγια.

Τι είσαι; Μετανάστης και πās για την Πατρίδα; Μά ψάχνης για ρεκλάμες παχειές σ' εφημερίδα. Πολλά ξενοδοχεια να φās και να ύπνώσης μα σαν σου φέρουν μιλι θά χιλιομετανοιώσης. Ξενοδοχείον ήπνου και φαγητού έπίσης με εύκολίες τ ζ ά μ π α όσες πολλές ζητήσης. Βεντίκου—Οικονόμου μονάχα να ζητήσης.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ» 18 West Street NEW YORK

VASIL STEAM SYSTEMS CO. Έδρα εν Βοστώνη. 185 Devonshire St. SUITE 608-613

Φέρομεν εις γνώσιν των μετόχων και των ενδιαφερομένων ότι ή Έταιρία ήρχισε τās εργασίας της εις τό νέον εργοστάσιόν της εν HUDSON, MASS.

Με την έναρξιν αυτήν των εργασιών, και την επικειμένην μεταφοράν της έδρας εις HUDSON, ή Έταιρία εισέρχεται εις νέον στάδιον άκμής και επιτυχίας.

Η εκμετάλλεσις των εφευρέσεών μας και των προνομιών εύρεσιτεχνίας ήρχισεν. Αί εγκαταστάσεις των μηχανημάτων μας εις τό νέον εργοστάσιον εκτελοϋνται πυρετωδώς.

Όσοι δέν ήγόρασαν μετοχάς της Έταιρίας, άς επωφεληθούν της εύκαιρίας διότι ή αξία αυτών θα αυξηθη εις τās 5 Ίουλίου.

Μεθ' ύπολήψεως VASIL STEAM SYSTEMS CO.

